

Watdoen zehier

Borren Staalenhoef, lastige architecten

Tien jaar is het architectenbureau Borren Staalenhoef nu gevestigd aan het Europaplein in Leeuwarden. In een flat uit de beginjaren zestig. De ontwerpers van moderne architectuur vinden het wel grappig dat ze zelf in een gedateerd onderkomen zitten.

1. André Staalenhoef inspecteert de voortgang van het Oldelamer-project waar elf mensen met een verstandelijke beperking met begeleiding zelfstandig wonen. 2. Jacob Borren bestudeert een maquette van een begeleid-wonenproject in Oldelamer. 3. Nynke Rijpma achter de computer bezig met een ontwerptekening. 4. André Staalenhoef overlegt met Bernardus Warenga in de vergadering.

RENÉ VAN BAAL
FOTO'S LC/SIEP VAN LINGEN

Ze staan te boek als modern. En niet de gemakkelijkste. Een gebouw naar hun ontwerp moet iets toevoegen aan de omgeving. En vernieuwend zijn. Dat kost veel overleg en overtuigingskracht met de opdrachtgevers. De architecten Jacob Borren en André Staalenhoef van het gelijknamige bureau in Leeuwarden noemen zichzelf 'slow workers'. Zorgvuldig werken is nodig om aan de kwaliteitseisen te voldoen die ze zichzelf

stellen. „Wij kosten de klant veel tijd.”

Gemiddeld tien nieuwe opdrachten - van groot tot klein - komen er jaarlijks binnen op het bureau, dat vijf medewerkers telt. Tussen het eerste gesprek met de opdrachtgever tot aan de ingebruikname van een pand zit gemiddeld zo'n 2,5 jaar. Voordat de bouw van start kan, zijn er tal van vergaderingen geweest waarin wensen worden geïnventariseerd, schetsen zijn overlegd en ontwerptekeningen bestudeerd, aanpassen gemaakt, opnieuw overlegd, tekeningen bijgesteld. Werken voor de eindgebruiker, of

‘Wij kosten de klant veel tijd’

dat nou een sportclub, een particulier of zorgverlener is, is daarom het meest effectief en plezierigst, vinden ze bij Borren Staalenhoef

Het werk van een architect speelt zich slechts zeer ten dele af achter de tekentafel. Of beter: de computer, want handmatig werken is er vandaag de dag niet meer bij. Het resultaat biedt altijd een meerwaarde, aldus Staalenhoef, omdat het de gebruikskwaliteit verhoogt. Het idee dat 'onder architectuur bouwen' duur is, vindt hij daarom onzin. „Een opdrachtgever verdient aan ons”, stelt hij onomwonden. Hij krijgt

een pand dat slimmer in elkaar zit dan hij zelf kan bedenken, toegesneden op wat hij er mee wil en altijd beter verkoopbaar.”

Niet alles wat gebouwd wordt, is architectuur, aldus Staalenhoef. Wat het wel is, valt moeilijk te definiëren. Het heeft onder andere te maken met vorm, verhoudingen, materiaalkeuze, licht en de plek zelf, die eventueel heringericht moet worden. „Architectuur is wat ik architectuur vind. En dat kan voor iedereen anders zijn, maar als iets goed is gemaakt, zien en voelen mensen dat. In een verkeerd gebouw, voel je je niet prettig.”

Borren en Staalenhoef zeggen weinig last te ondervinden van de bouwcrisis. Okee, hun groeiambitie wordt wat vertraagd, maar dat wordt ook veroorzaakt doordat opdrachtgevers een architect doorgaans uitzoeken op basis van gerealiseerd werk. En moderne architectuur is in Friesland niet zoveel gevraagd. De helft van hun opdrachten halen ze uit andere delen van het land. Onlangs verwierven ze een project in Amsterdam, een stad die zo'n vierduizend architecten op vaak gerenommeerde bureaus herbergt. „Dat geeft gewoon een kick.”

